Romanele unor lumi închise

On Aprilie 10, 2014

Exprimă-ți identitatea prin trăirea experienței de sine, realizând comuniunea dintre o lume închisă și constrângătoare, și lumea cunoașterii nelimitate.

Sunt doar o întrebare fără răspuns în această lume, fără de care nu aș putea exista. Sunt actorul din mijlocul unui spectacol, fără experiențe asimilate, dotat cu o minte fără întoarcere, pentru care numai un maestru al hiperrealismului ar putea avea răspuns: "Gândesc chiar dacă lumea nu există."

De ce sunt ceea ce sunt? Această întrebare complicată se cere întreținută de multe alte întrebări, tot așa cum sângele circulă în organism asigurând hrana tuturor organelor și celulelor, virând în contul existenței mele nelămuriri și contradicții de la care nu-mi pot lua gândul. Vădit lucru, lumea mea seamănă tot mai mult cu romanul unui exilat ilustru în pagina unui destin care-și asumă o istorie mai puțin obișnuită, romanul unui caz de conștiință care trăiește printr-un destin al nimănui, dar care are configurată ideea unui fragment din cartea lui Umberto Eco (De la arbore spre labirint):

"Personajul lui Borges nu numai că nu uită nimic, dar în cadrul fluxului memorial care-l obsedează reușește să facă să ne scape singurul lucru care contează pentru găsirea soluției. Textul borgesian, povestindu-ne despre un personaj care-și amintește totul, în realitate ne vorbește în chip metanarativ despre un cititor care nu-și amintește nimic și despre un text care face totul pentru a-l determina să uite."

Leadership: Experiența pe care o trăiești sub imperiul unui destin atipic favorizează impulsul trezirii tale din veghea aparentă a unei lumi suprarealiste?

De ce sunt ceea ce sunt? Dar îndoiala pe care o provoacă această întrebare, tot mai intensă și mai plină de trăire, pentru care răspunsurile cele mai convenabile m-ar lua prin surprindere, și pentru care însăși universul, întruchipat într-o infinitate de semnificații și-ar găsi cu mare dificultate locul în continua sa expansiune, favorizează cumva impulsul trezirii din veghea aparentă a unei lumi suprarealiste.

Ideea pe care această întrebare o declanșează despre mine însumi, nu este aceea pe care și-o formează omul de rând, a cărui gândire se înscrie în fenomenul numit "normal-mode". Ci aceea trăită de un spirit independent, eliberat din neantul unei lumi închise, obligat parcă să păstreze în adâncul lui adevăratul secret al creației universale. În timp ce alții experimentează știința fără să vadă stratul reformei radicale a cunoașterii, eu o recompun după legii proprii.

Mă simt foarte încărcat de gânduri, bulversat de micile revoluții interioare pe care le declanșează timpul și spațiul, cu a lor putere de concepere a lumii. De parcă aș fi atras de gravitația unei materii necunoscute, aflate în afara universului. Ca orice scriitor aplecat spre frontierele ficțiunii și ale Necunoscutului, în procesul creator al unei arte fără egal, îmi construiesc lumea sub semnul unei imaginații suprearealiste, care este de fapt rezultatul unei neliniști interioare, un torent de simțiri din care se desprind mutiple și variate imagini despre mine însumi, false imagini în ochii altor persoane.

Sunt istoria secretă a unei lumi pe care o poți înțelege doar închizându-te într-o solitudine interioară, despre care nebunia și rațiunea, ca doi pugiliști îndrăgostiți, deghizați într-o unitate de supraveghere, nu știu că sunt fabricate de același om.

Leadership: Ştii să faci din experiența sinelui o cale a cunoașterii fără egal prin intermediul poziției asumate de cerințele unei arte care se refuză repetabilității și inerției?

Ştii de acel jucător de șah care ani de zile n-a cunoscut niciun alt adversar decât pe sine? Fusese prizonier în timpul celui de-al doilea război mondial, închis într-o cameră goală. Învățase să joace șah confecționându-și piesele din nasturii de la tunică, tabla fiind reprezentată de cearșaful cadrilat. Ani de zile nu jucase decât singur, cu adversarul său închipuit. Şi, când în cele din urmă l-a întâlnit pe campionul lumii la șah, pe marele Mirko Czentovic, în prima și unica sa partidă cu un adversar real, a câștigat fără nicio problemă.

Acesta este rodul experienței inegalabile a sinelui, din spatele marii științe, făcând radiografia uluitor de matură și precisă a leadershipului, care atinge acel nivel de măiestrie neînțeles și neînchipuit de spiritele mărginite sau chiar de cele superioare. O enigmă pentru cei mici, un punct de întâlnire cu infinitul pentru cei cu adevărat mari.

Căci maniera proprie de a te dezvolta, fără să-ți descompui cunoașterea în factori de vulnerabilitate, reprezentând una din primele „producții" ale existenței bazate pe valorificarea resurselor lăuntrice, reconstituie la scară redusă lumile închise din perspectiva unui mod specific de a fi. În care sinele dă tonul.

O artă care se refuză repetabilității și inerției se relevă ca o întâlnire cu tine însuți într-o realitate care nu trebuie neapărat să fie credibilă, ci să atragă cât mai mult atenția asupra ecoului pe care îl are amestecul (în cantități variabile) dintre „adevăr" și „proiecțiile unei conștiințe noi și extinse".

Marele alchimist, părintele ceramicii, Bernard Palissy, spunea referitor la ceea ce constituie siguranța cunoașterii depline, care nu poate stagna în mod definitiv, ci ocupă o mare întindere în profunzimea vremurilor: *„ N-am altă carte decât cerul și pământul pe care tuturor le este dat să le citească. "*

Cerul și pământul simbolizează punctele de reper ale unei cercetări în desfășurare, urmarea unei inițiative privind schimbarea percepției realității și dezvoltarea unei reprezentări imaginare despre lume și viață. Care constituie premiza implementării în leadership a unei gândiri fără de care omul nu ar putea concura spre piscurile cugetării, care cântărește totul. Şi a nemărginirii care întreține marea știință.

Ascultă-te, și astfel vei afla totul. De ce ești ceea ce ești? De ce știi ceea ce alții nu cunosc? Ești istoria secretă a unei lumi pe care o poți înțelege numai închizându-te într-o solitudine interioară?

Materia de bază a scrisului autentic este trăirea experienței de sine în culisele unei realități incerte și necunoscute, pe care puțini o anticipează, dar care are rolul de a pune în valoare uriașa forță de reinventare a unei povești care tratează viața din punct de vedere al unei conștiințe extinse.

Romanele unor lumi închise evidențiază acele latențe ale sinelui la care nimeni nu are accesul, acele capacități superioare ale oamenilor, dezvoltate de-a lungul timpului. A acelor oameni cărora nu le ajunge conștiința pentru a învăța să interacționeze cu toate nivelurile realității, ci cărora trebuie să li se ofere tentația de a cunoaște o altă dimensiune a lumii, chiar imaginară, care să vizeze gestiunea mai bună a unor tipuri de personalitate înnoitoare și progresiste.

Liderul este un roman captivant, apreciat, complex și modern, cu o simbolistică puternică,

construit înainte de toate în jurul unui singur personaj puternic: *himself.*

Leadershipul este o anexă la ceea ce știința și practica, întreținându-se reciproc, ar trebui să ofere ca alternativă la consumul de materie intelectuală. Te poți ridica spre un grad superior de înțelegere pentru doctrina unei identități lărgite numai dacă înveți să faci din experiența sinelui o cale a cunoașterii fără egal în fața celorlalți oameni. În fața mulțimii pregătite să înțeleagă întrebările existențiale ori revelațiile tale, ce pot deveni instrumentul de promovare a unor noi "produse" intelectuale.

Source: https://neculaifantanaru.com/romanele-unor-lumi-inchise.html